

opusdei.org

La influència de Josepmaria Escrivà en el Concili Vaticà II

Assaig de Mons. Carlo Pioppi
publicat en l'últim número
“Studia et Documenta”, revista
de l'Institut Històric de sant
Josepmaria Escrivà.

04/02/2012

La influència de Josepmaria Escrivà en el Concili Vaticà II

Les biografies de monsenyor
Josepmaria Escrivà (1902-1975),
fundador de l'Opus Dei canonitzat

per Joan Pau II el 2002, indiquen, generalitzant, que durant el Concili Vaticà II es va trobar amb molts que van participar en aquest important i encara controvertit esdeveniment eclesiàstic.

En el darrer número de "Studia et Documenta. Rivista dell'Istituto Storico San Josemaría Escrivá", un assaig de Mons. Carlo Pioppi (docent d'Història de l'Església en les facultats de Teologia i de Comunicació social de la Pontifícia Universitat de la Santa Creu) que es titula "*Algunos encuentros de san Josemaría Escrivá con personalidades eclesiásticas durante los años del Concilio Vaticano*", identifica per primera vegada (i gràcies a la documentació de l'Arxiu General de l'Opus Dei), quins van ser els exponents de l'Església amb què es va trobar Escrivà entre 1962 i 1965.

Si bé, com indica Pioppi, Escrivà «no va participar en el Concili Vaticà II [...] va tenir un interès i una atenció del tot particulars per aquest esdeveniment eclesial d'extraordinària importància». Com a "President general" de l'Opus Dei, hauria estat convidat a participar en el Vaticà II com a pare conciliar.

Tanmateix, es va veure obligat a declinar la invitació perquè, indica l'historiador «hauria pogut ser-hi present com a president d'un institut secular, just en un moment en què es pressionava en els dicasteris romans per arribar a una solució diferent respecte a la naturalesa jurídica de l'Opus Dei; ser present, doncs, al Vaticà II com a pare conciliar hauria pogut interpretar-se com una acceptació de la situació que existia de facto, i, així, com un possible precedent en el sentit d'adaptar-se l'existència de l'Opus Dei dins de la figura canònica d'Institut secular».

L'interès i posterior aportació d'Escrivà al Concili cal cercar-la abans que Joan XXIII el convoqués, atès que, des de 1959, va estudiar a fons els documents i els discursos pontificis relatius, alegrant-se molt (com va indicar Andrés Vázquez de Prada en la biografia millor documentada: "El fundador del Opus Dei", tercer volum) «en saber que el Papa desitjava que els treballs de l'assemblea tinguessin una orientació pastoral». Després d'haver-se posat d'acord amb la Presidència i amb la Secretaria del Concili per parlar amb els pares conciliars, respectant el secret d'ofici, Escrivà va oferir a molts d'ells material d'estudi i de treball, dedicant cada dia una mica de temps a aquestes cites, començant pels pares conciliars que pertanyien a l'Opus Dei, com els bisbes Ignacio Orbegozo (Prelat de Yauyos, Perú) i els auxiliars Luis Sánchez-Moreno (de Chiclayo) i Alberto Cosme do Amaral (de Porto).

Durant els anys del Concili, el fundador va fer i va rebre 235 visites en total, que es troben catalogades per nom i en ordre cronològic en l'apèndix 1 de l'assaig de "Studia et Documenta", entre les quals destaquen, en primer lloc, aquelles que va tenir amb el cardenal Ildebrando Antoniutti (1898-1974), llavors pro-nunci apostòlic a Espanya (64 visites). Després, Pioppi, en l'apèndix 2, presenta una distribució molt útil per nacions dels prelats amb els quals Escrivà va trobar-se en aquest període; destaca, evidentment, Itàlia com el país d'origen de la major part de les persones amb què va parlar (64 d'un total de 127 visites), després apareixen Espanya (21 persones i 69 visites) i França (10 persones, 15 visites).

Després, si més no durant una ocasió (el primer de març de 1963), el fundador de l'Opus Dei va votar

"virtualment" al Concili, quan Mons. Álvaro del Portillo (1914-1994), el seu "braç dret" des de l'inici de l'Obra i llavors Secretari de la Comissió conciliar per a la disciplina del clergat i del poble cristià (de qui actualment s'està analitzant una causa de beatificació), li va demanar oficialment un vot sobre les qüestions d'incloure en el manual per als rectors i al Directori catequístic (la resposta d'Escrivà, esmentada per Pioppi, data del 5 de març de 1963).

L'aportació d'Escrivà al Concili, com va afirmar Vázquez de Prada en la biografia esmentada, «va ser de naturalesa diferent i molt important, deixant de banda els consells i les orientacions que li van demanar en més d'una ocasió».

La documentació de la influència que va tenir el fundador de l'Opus Dei, ara amb els documents de les

nombroses trobades que va sostenir llavors amb pares conciliars i pèrits, pel que fa al desenvolupament i als documents del Vaticà II assumeix avui una major importància. El mateix Escrivà, en una entrevista de 1968, responia així a una pregunta sobre els fruits de la trobada ecumènica: «Una de les meves grans alegries ha estat veure com el Concili Vaticà II ha proclamat amb molta claredat la vocació divina del laïcat. Sense cap presumpció, he de dir que, pel que fa a la nostra espiritualitat, el Concili no ha significat una invitació per canviar, sinó que ha confirmat allò que -per Gràcia de Déu- estàvem vivint i ensenyant des de feia molts anys».

Giuseppe Brienza // Vatican Insider

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca/article/la-influencia-
de-josepmaria-escriva-en-el-concili-
vatica-ii/](https://dev.opusdei.org/ca/article/la-influencia-de-josepmaria-escriva-en-el-concili-vatica-ii/) (26/08/2025)